

Del I:

IASBs høringsutkast ED/2010/8 Forsikrings- kontrakter

30. juli 2010 utgav IASB høringsutkastet ED/2010/8, «Forsikringskontrakter», som representerer det første omfattende forslaget fra IFRS for regnskapsmessig behandling **av forsikringskontrakter. Forslaget vil ha vesentlig innvirkning på den finansielle rapporteringen til forsikringselskaper.**

Artikkelen er forfattet av:

Statsautorisert revisor
Geir Moen
Partner KPMG

Statsautorisert revisor
Anna Pettersen
Manager KPMG

IASB foreslår at utgangspunktet for måling av forsikringsforpliktelsene er de kontantstrømmene som medgår til å oppfylle de kontraktsmessige forpliktelsene overfor forsikringstaker over kontraktens løpetid. Vesentlige endringer i forhold til dagens praksis er:

- Diskontering av forsikringskontraktens estimerte kontantstrømmer med en risikofri rente slik denne observeres i markedet med tillegg av en justering for likviditet, representerer en vesentlig endring.
- Estimering av en risikojustering som reflekterer det maksimale beløpet som forsikringsgiver vil betale for å bli fri fra forsikringsrisikoen
- Løpende oppdatering av alle estimater
- Presentasjon i resultatregnskapet som følger modell for måling og fokuserer på netto marginer heller enn brutto premie, ytelser/krav og kostnader.
- Krevende noteopplysninger, særlig kravet om analyse av måleusikkerhet

Forslaget er også vesentlig forskjellig fra det tidligere diskusjonsnotatets «exit value»-modell. Fortjeneste vil ikke bli resultatført på salgstidspunktet. I stedet vil en residualmargin bli fastsatt på salgstidspunktet og resultatført over dekningsperioden.

Høringsfristen er satt til 30. november 2010, og endelig standard forventes publisert i juni 2011. IASB har i høringsutkastet ikke foreslått dato for implementering. Implementeringsdato ventes først å bli fastsatt i 2011 og vil avhenge av progresjon og implementeringsdato for andre viktige standarder som IASB jobber med for tiden, slik som ny IFRS 9 om finansielle instrumenter.

FASB har deltatt på prosjektet fra slutten av 2008. FASB og IASB er enige på mange av høringsutkastets områder, men har trukket ulike konklusjoner på enkelte sentrale forhold.

Bakgrunn

Da EU vedtok at alle børsnoterte foretak skulle rapportere konsernregnskapet i samsvar med IFRS fra og med 2005, hastet det for IASB å ferdigstille en regnskapsstandard for forsikringskontrakter. Det resulterte i IFRS 4, «Forsikringskontrakter», som regulerte et mindre antall regnskapsmessige forhold hvor det var mest presserende behov for regulering. IFRS 4 tillot samtidig at foretakene i stor utstrekning videreførte de tradisjonelle metoder for regnskapsføring av forsikringskontrakter. IFRS 4 var derfor ment å være en midlertidig standard i

påvente av en langsiktig løsning i form av en omfattende standard som omhandler alle forhold knyttet til regnskapsmessig behandling av forsikringskontrakter. I mai 2007 utgav IASB diskusjonsnotatet «Preliminære betraktninger om forsikringskontrakter». Siden oktober 2008 har IASB på de fleste av sine møter diskutert den regnskapsmessige behandling av forsikringskontrakter. En viktig målsetting med ED/2010/8, «Forsikringskontrakter», er å sørge for bedre konsistens i den regnskapsmessige behandling av forsikringskontrakter og å øke sammenlignbarheten mellom forsikringselskaperens regnskaper.

En kort oversikt over innholdet i høringsutkastet

Høringsutkastet beskriver en omfattende modell for regnskapsføring av alle typer forsikringskontrakter, men med en modifisert tilnærming for noen kortsiktige kontrakter. Ved måling av forsikringsforpliktelsene er utgangspunktet de kontantstrømmer som medgår til å oppfylle ytelser og krav fra forsikringstaker. Dette fordi det er på denne måten, og ikke f.eks. gjennom salg/overføring til tredjepart, at forsikringsgiver forventer å oppfylle sin forpliktelse. Videre baseres målemetoden på det prinsippet at en forsikringskontrakt utgjør en samling av rettigheter og forpliktelser som fungerer sammen og skaper en pakke kontantstrømmer, både inn- og utbetalinger. Modellen for regnskapsføring av forsikringskontraktene baseres på følgende fire «byggeklosser»:

- Oppdaterte estimater på fremtidige kontantstrømmer

- Diskonteringsrente som justerer for pengers tidsverdi
- Ekspisitt risikojustering
- Residualmargin

IASB foreslår i høringsutkastet at marginale salgskostnader for utstedte forsikringskontrakter skal inngå som en del av kontraktens kontantstrøm. Konsekvensen av dette, er at slike kostnader vil påvirke resultatet over forsikringsperioden heller enn den regnskapsperioden hvor salget skjer. IASB foreslår bl.a. også følgende endringer fra IFRS 4:

- Kriteria for å separere ikke-derivative komponenter
- Presentasjon i resultat og balanse
- Forventet tapsmodell for gjenforsikringseiendeler
- Foretaksintegrasjon og porteføljeoverføringer

IASB har arbeidet sammen med FASB og har trukket de samme konklusjoner på mange, men ikke alle områder. En av de sentrale forskjellene er at FASB ikke ønsker en ekspisitt risikojustering og en påfølgende residualmargin, men heller ønsker å anvende en sammensatt margin.

Definisjon og virkeområde

Definisjonen av en forsikringskontrakt i IFRS 4 er som følger: «En kontrakt der den ene parten (forsikringsgiveren) påtar seg en betydelig forsikringsrisiko for en annen part (forsikringstakeren) ved å samtykke i å betale erstatning til forsikringstakeren dersom en angitt usikker fremtidig hendelse (den forsikrede hendelsen) påvirker forsikringstakeren negativt.»

IASB foreslår å videreføre den eksisterende definisjonen av forsikringskontrakter i IFRS 4 også i den nye standarden. De tilhørende retningslinjene i Appendix B er også i all hovedsak beholdt. Til forskjell fra IFRS 4 inneholder imidlertid høringsutkastet forslag om at nåverdier heller enn absolutte størrelser anvendes ved vurdering av forsikringsrisikoens vesentlighet. IASB foreslår dessuten som i USGAAP at forsikringsrisiko ikke anses overført med mindre det er et scenario som har kommersiell substans, hvor nåverdien av netto utbetalinger kan overstige nåverdien av premieinnbetalingene.

Utstedte finansielle garantier som oppfyller definisjonen av forsikringskontrakter, faller innenfor den foreslåtte IFRS om forsikringskontrakter. Høringsutkastet indikerer videre at kreditt-derivater som ikke er

finansielle garantier, fortsatt vil bli regnskapsført etter IAS 39. Finansielle instrumenter som inneholder ytelser basert på inntjening og hvor størrelse og tidspunkt for ytelsen i noen grad er underlagt forsikringsgivers skjønn (discretionary participation feature – DPF), foreslås også omfattet av IFRS om forsikringskontrakter. Definisjonen av DPF for finansielle instrumenter etter høringsutkastet, er den samme som for forsikringskontrakter etter eksisterende IFRS 4, men med det tilleggskravet at det må eksistere forsikringskontrakter som har lignende kontraktsmessige rettigheter til å nyte godt av inntjeningen fra de samme forsikringskontrakter, samme portefølje-eiendeler eller resultatet fra samme selskap eller annen enhet. Selv om slike finansielle instrumenter ikke overfører betydelig forsikringsrisiko, foreslås de omfattet av høringsutkastet siden de deler mange av vilkårene med forsikringskontraktene.

Høringsutkastet foreslås å gjelde for alle forsikringskontrakter med unntak av bl.a.:

- garantier utstedt direkte fra en produsent, forhandler, detaljist;
- restverdigarantier gitt av produsenter, forhandlere og detaljister;
- restverdigarantier i finansielle leasingkontrakter;
- fastpris servicekontrakter som har som hovedformål å yte service og som eksponerer serviceleverandøren for risiko fordi servicenivået avhenger av usikre hendelser;
- direkte forsikringskontrakter som foretaket kjøper;
- arbeidsgivers eiendeler og forpliktelser etter pensjonsavtaler; og
- betinget vederlag i virksomhetssammenslutninger

Garantier og restverdigarantier gitt av produsenter, forhandlere og detaljister unntas fordi de typisk er gitt i forbindelse med salg av varer. Garantier gis gjerne for å sikre at varen fungerer som forutsatt heller enn at det er ment å være kompensasjon for en usikker fremtidig hendelse.

Innregning og fraregning

En forpliktelse eller eiendel som følger av en forsikringskontrakt skal innregnes når forsikringsgiver blir part i forsikringskontrakten, som er det tidligste tidspunktet av:

- den dato hvor forsikringsgiver er bundet av vilkårene i forsikringskontrakten og
- den dato forsikringsgiver tidligst er eksponert for kontraktens risiko. Dette er det tidspunktet forsikringsgiver ikke

kan trekke seg fra forpliktelsen til å gi forsikringstaker forsikringsdekning for de forsikrede hendelser. Forsikringsgiver har ikke lenger rett til å revurdere risikoen knyttet til forsikringstaker og vil som en konsekvens ikke lenger kunne endre forsikringspremien for å reflektere endret risiko.

Dette innebærer at regnskapsføring vil kunne skje før dato for signering av kontrakt og før dekningsperioden begynner. Dato for innregning vil bli spesielt viktig med hensyn til å bestemme kontraktens residualmargin, som senere skal resultatføres.

Etter høringsutkastet skal det videre ikke regnskapsføres noen forpliktelser eller eiendeler som følge av mulig krav etter fremtidige kontrakter. I likhet med under eksisterende IFRS 4 vil således katastrofeavsetninger og utjevningssavsetninger ikke kunne innregnes.

En forsikringsforpliktelse skal bare fraregnes når den har opphørt, dvs. når plikten angitt i kontrakten er oppfylt, kansellert eller utløpt. Kjøp av reassuranse vil i utgangspunktet ikke medføre fraregning av forsikringsforpliktelsen.

Måling av forsikringsforpliktelsen

Høringsutkastet inneholder en omfattende målemodell for alle typer forsikringskontrakter utstedt av forsikringsgivere med en modifisert tilnærming for noen korthalede kontrakter. Utgangspunktet for måling er at en forsikringsgiver normalt forventer å oppfylle sine forpliktelser over tid ved å betale de ytelsene som forsikringstaker har krav på etter hvert som de forfaller, heller enn å selge eller overføre forpliktelsene til en tredje part. Således har oppfyllelse og ikke avhendelse vært retningsgivende for den modellen for måling av forsikringsforpliktelser som IASB legger til grunn i høringsutkastet. Videre er det i modellen for måling lagt til grunn at en forsikringskontrakt utgjør en samling av rettigheter og forpliktelser som fungerer sammen og skaper en pakke av kontantstrømmer i form av premieinnbetalinger og utbetaling av ytelser, krav og kostnader. Kombinasjonen av rettigheter og forpliktelser er opphav til en enkelt kontraktsforpliktelse eller -eiendel.

Ved innregning skal forsikringskontrakten måles til summen av følgende:

- Nåverdien av fremtidige kontantstrømmer som kreves for å oppfylle kontrakten, som igjen er bygd opp av følgende:

- Et eksplisitt, forventningsrett og sannsynlighetsvektet estimat på de fremtidige utbetalingene som kreves for å oppfylle forsikringskontrakten minus de fremtidige premieinnbetalingene;
 - En diskonteringsrente som måler kontantstrømmenes tidsverdi;
 - En eksplisitt risikojustering for effekten av usikkerhet vedrørende beløpmessig størrelse og tidfesting av fremtidige kontantstrømmer; samt
- En residualmargin som eliminerer gevinst ved begynnelsen av kontrakten. Dette gjøres ved å kalibrere nåverdien av de forventede kontantstrømmene og risikojusteringen mot forsikringspremien.

Figuren nederst på siden illustrerer høringsutkastets «byggeklosser» for måling av forsikringsforpliktelsen.

Dersom den initielle målingen derimot viser et «dag én-tap», må forsikringsgiver resultatføre dette tapet på dag én. Et tap vil i denne sammenhengen oppstå dersom nåverdien av forventede utbetalinger etter kontrakten med tillegg av risikojustering, overstiger nåverdien av innbetalinger.

Nåverdien av de kontantstrømmene som kreves for å oppfylle forsikringskontrakten må beregnes på nytt ved utløpet av hver rapporteringsperiode.

Målingen av forsikringsforpliktelsen skal ikke inkludere endringer i risikoen for at forsikringsgiver ikke oppfyller sine forpliktelser. Dette innebærer at det ikke skal tas hensyn til endringer i forsikringsgivers

egen kredittrisiko i målingen av forsikringsforpliktelsen, hvilket representerer en vesentlig forskjell mellom regnskapsført forsikringsforpliktelse og forsikringsforpliktelsens virkelige verdi.

Ved målingen skal forsikringsgiver estimere nåverdien av de kontantstrømmer som inngår for å oppfylle forsikringskontraktene og risikojusteringen på et porteføljenivå. De kontraktene som skal inngå i porteføljen må i store trekk være eksponert for lignende risikoer og være gjenstand for styring som en gruppe samt innenfor porteføljen etter startdato og dekningsperiode.

Ved etterfølgende måling skal forsikringskontrakten regnskapsføres som summen av:

- nåverdien av de fremtidige kontantstrømmene som kreves for å oppfylle forsikringsavtalen (inklusive risikojustering) og
- gjenværende beløp av residualmarginen.

Disse byggeklossene representerer vesentlige endringer i forhold til eksisterende praksis. Risikojustering og residualmargin er nye begreper for måling av forsikringskontrakter.

«Grensen» for en forsikringskontrakt

Med hensyn til måling er «grensen» for en forsikringskontrakt det tidspunktet hvor forsikringsgiver enten:

- ikke lenger har et krav på seg om å gi forsikringsdekning, eller
- har rett til å revurdere risikoen knyttet til den særskilte forsikringstakeren og

som et resultat av denne vurderingen kunne reprise kontrakten til fullt ut å reflektere den endrede risikoen.

Etter dette skal estimater på fremtidige fornyelser og tilhørende kostnader inkluderes i målingen dersom forsikringsgiver er forpliktet til å sørge for fremtidig dekning til en fast premie/pris.

Opsjoner, terminer og garantier

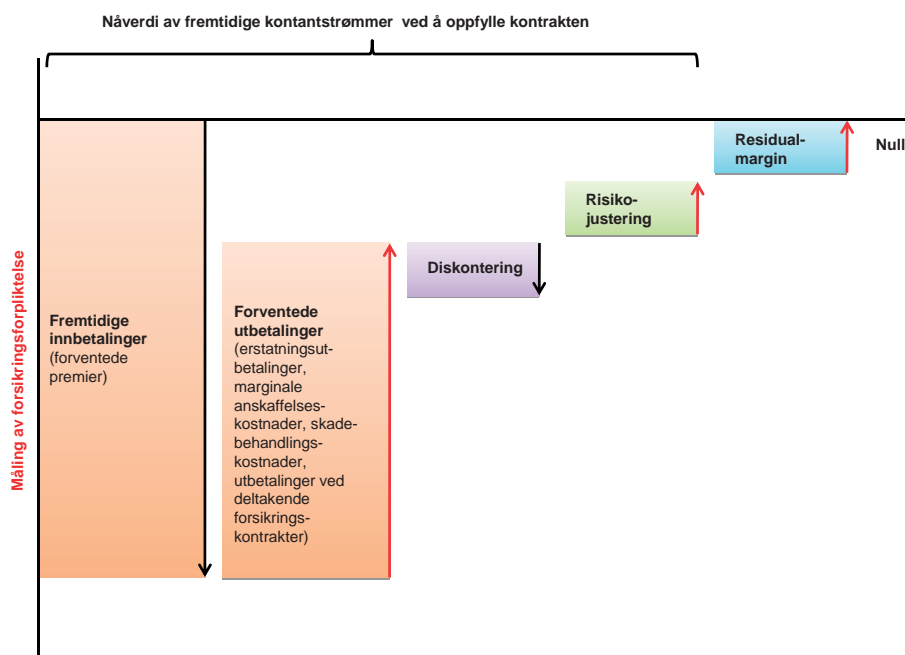
Etter dette skal også forventede fremtidige kontantstrømmer relatert til opsjoner som ligger innenfor «grensen» måles basert på forventede kontantstrømmer. Tilnærmingen krever en sannsynlighetsbasert evaluering av fremtidige kontantstrømmer relatert til kontrakten inklusive opsjoner. En konsekvens vil være at det ikke fastsettes noe gulv for forsikringsforpliktelsen tilsvarende det som vi finner i IAS 39 for finansielle forpliktelser. Etter IAS 39.49 er den virkelige verdien av en finansiell forpliktelse som kan kreves innfridd av motparten ikke mindre enn det beløpet som skal betales umiddelbart, diskontert fra det første tidspunktet da beløpet kan kreves betalt. Mangelen på et slikt gulv for forsikringskontrakter innebærer for eksempel at flytteverdien av en livsforsikringskontrakt ikke vil representere en nedre grense for målingen av forsikringskontrakten. Et gulv ville videre medført at forsikringskontrakter som gir forsikringstaker en opsjon, må måles ut fra den forutsetning at forsikringstaker utøver opsjonen på den måten som gir minst verdi for forsikringsgiver. En slik metode ville vært motstridende med en måling av sannsynlighetsvektede fremtidige kontantstrømmer.

Opsjoner, terminer og garantier som ikke kan relateres til eksisterende dekning i forsikringskontrakten, inngår ikke innenfor kontraktens «grenser» og ekskluderes fra målingen av kontrakten. Isteden skal de innregnes og måles som nye forsikringskontrakter eller som separate instrumenter.

Fremtidige kontantstrømmer

Estimatene på forsikringskontraktens kontantstrømmer skal inkludere alle premieinnbetalinger fra forsikringstaker og utbetalinger til forsikringstaker etter krav og ytelser, skadebehandlingskostnader, deltakende ytelser og marginale salgskostnader. Disse kontantstrømmene skal:

- være eksplisitte (separate fra justering for pengers tidsverdi og justering for risiko for effekten av usikkerhet vedrørende beløpmessig størrelse og tidfesting av fremtidige kontantstrømmer)

SKATTE DAGENE 2011

NYTT DET SISTE ÅRET FRA

- Statsbudsjettet
- Skattedirektoratet
- Finansdepartementet
- Domstolene

NUF

- Generelt om hva et NUF er
- Hvordan oppstår skatteplikt?
- Hvordan overføre virksomhet i NUF til norsk AS?

HYPPIG STILTE SPØRSMÅL

- Aktuelle problemstillinger fra medlemmene i DnR

FOKUS PÅ OMORGANISERINGER

– NYE REGLER

- Råd og tilpasninger
- Underskudd til fremføring
- Lovlighetskravet i skatteretten

VIRKSOMHETSOVERDRAGELSE

- Gevinster eller kontinuitet?
- Finansiering av oppkjøp i SMB
- Omdannelse av EPF
- Aksjegevinst, pensjoner og etterlønn

FRITAKSMETODEN - ERFARINGER

- Hva bør du passe på
- Innenfor og utenfor modellen
- Bruk av tilleggsskatt

DEN GRENSELØSE ARBEIDSKRAFTEN

- EU og EØS, meldeplikter og tjenestedirektiv
- Skattemessige rettsgrunnlag
- Næring eller lønn?

TID OG STED

- 4. jan. **Sandefjord,**
Rica Park Hotel
- 4. jan. **Harstad,**
Grand Nordic Hotel
- 5. jan. **Oslo,**
Thon Conference
Vika Atrium
- 5. jan. **Bodø,**
Radisson Blu Hotel
- 6. jan. **Kristiansand,**
Rica Dyreparken
Hotel
- 11. jan. **Stavanger,**
Clarion Hotel
Stavanger
- 11. jan. **Oslo,**
Thon Conference
Vika Atrium
- 12. jan. **Haugesund,**
Scandic Hotel
- 12. jan. **Ålesund,**
Scandic Hotel
- 13. jan. **Sarpsborg,**
Quality Hotel
- 13. jan. **Molde,**
Rica Seilet Hotel
- 17. jan. **Hamar,**
Scandic Hotel
- 17. jan. **Trondheim,**
Rica Nidelven Hotel
- 18. jan. **Stavanger,**
Clarion Hotel
Stavanger
- 19. jan. **Oslo,**
Thon Conference
Vika Atrium
- 20. jan. **Bergen,**
Radisson Blu Hotel
Norge

Meld deg på i dag!

FORELESERE

Advokat Trond-Erik Andersen, Simonsen Advokatfirma DA
Advokat Harald F. Strandenæs, Advokatfirmaet Strandenæs
Rådgiver skatt Børge Busvold, Den norske Revisorforening
Rådgiver skatt Trine Husaas, Den norske Revisorforening
Advokat Tom Larsen, Den norske Revisorforening

revisorforeningen • no

Regnskap

- reflektere forsikringstakers perspektiv
- reflektere all tilgjengelig informasjon som relaterer seg til kontraktens kontantstrømmer, inklusive blant annet bransjedata, historiske data om forsikringsgivers kostnader og markedsdato når disse er relevante for kontraktens kontantstrømmer
- være oppdaterte
- være konsistente med markedsdata når det gjelder markedsvariabler som f.eks. rentesatser
- inkludere kun kontantstrømmer fra eksisterende kontrakter innenfor disse kontraktens «grense»

Generelle administrasjonskostnader og ikke-marginale salgskostnader skal ikke inngå i målingen av forsikringsforpliktelsen, men kostnadsføres etter hvert som de påløper. Kontantstrømsestimatene må oppdateres på hvert rapporteringstidspunkt og estimatendringer resultatføres i perioden.

Høringsutkastet krever at estimatene for de forventede fremtidige kontantstrømmene skal dekke hele spekteret av mulige utfall med tilknyttede sannsynligheter, m.a.o. en forventet nåverdi-tilnærming. Etter dagens praksis anvendes gjerne den mest sannsynlige kontantstrømmen. For komplekse forhold kan det være nødvendig å benytte et større spekter med data og mer sofistikerte modeller enn dagens praksis. I likhet med IFRS 4 tillater ikke høringstilkastet å innregne mulige fremtidige krav som for eksempel katastrofe- og utjevningsavsetninger. Muligheten for slike utfall inkluderes i den forventede nåverdi-beregningen.

Forsikringskontrakter med ytelser basert på inntjening

Ytelser som er basert på inntjeningen på «deltakende» forsikringskontrakter (participation contracts), skal inngå i de fremtidige kontantstrømmene ved beregning av forsikringsforpliktelsen. Høringsutkastet foreslår ingen særskilt målemetode for slike kontrakter. Med «deltakende» menes i denne forbindelse forsikringskontrakter som har tilleggsytelser som er basert på for eksempel inntjeningen fra en bestemt gruppe kontrakter eller en bestemt kontraktstype, realisert og/eller urealisert investeringsavkastning på en bestemt gruppe eiendeler som holdes av utstederen eller resultatet til forsikringsgiver. Størrelse og/eller tidspunkt for tilleggsytelsen er gjerne underlagt forsikringsgivers skjønn i noen utstrekning. IASB foreslår i høringstilkastet at slike vilkår skal håndteres etter samme modell for måling av forsikrings-

forpliktelsen som skal gjelde for øvrige forsikringsvilkår og -kontrakter. Dette innebærer en tilnærming basert på forventet verdi av sannsynlighetsvektede fremtidige kontantstrømmer også for målingen av «deltakende» forsikringskontrakter. Kontantstrømmer fra «deltakelse» i for eksempel forsikringsgivers resultat skal i beregningen av forsikringsforpliktelsen inkluderes på lik linje med andre kontantstrømmer til forsikringstaker, slik som for eksempel rentegaranti.

Salgskostnader

IASB foreslår i høringstilkastet at marginale salgskostnader, det vil si kostnader ved å selge og tegne forsikring som ikke ville påløpt dersom forsikringsgiver ikke hadde utstedt den enkelte kontrakt, skal inkluderes i nåverdi-beregningen av de kontantstrømmer som kreves for å oppfylle en forsikringskontrakt. Alle andre salgskostnader skal kostnadsføres i resultatregnskapet etter hvert som de påløper. Vurderingen av om en salgskostnad er marginal eller ikke, skal gjøres for den enkelte kontrakt og ikke på porteføljenivå.

Dette representerer en vesentlig endring for mange lands GAAP for forsikringskontrakter da det er vanlig å aktivere salgskostnader i mange land. I Norge er det derimot praksis å kostnadsføre salgskostnadene direkte.

Diskonteringsrente

IASB foreslår i høringstilkastet at diskonteringsrenten som skal anvendes i beregningen av forsikringsforpliktelser, konseptuelt skal fastsettes på en måte som spiller karakteristikaene til forpliktelsene. Det skal ikke anvendes en diskonteringsrente som baseres på forventet avkastning på de investerings-eiendelene som dekker forpliktelsene. Karakteristika ved forpliktelsene kan være valuta, durasjon og likviditet. Utgangspunktet vil være en risikofri rente med tillegg av en justering for illikviditet. Dette gjelder med mindre forsikringskontraktene deler karakteristikaene til investeringene. Dersom beløp, tidfesting eller usikkerhet på fremtidige kontantstrømmer avhenger helt eller delvis av resultatet til nærmere spesifiserte eiendeler, skal målingen av forsikringskontraktene ta hensyn til dette forholdet.

Det fremgår av ovennevnte at det ikke skal tas hensyn til egen kreditt risiko i beregningen av forpliktelsen. Dette vil representere en vesentlig forskjell mellom den foreslåtte modellen og forpliktelsens virkelige verdi. Enkelte av IASBs medlemmer vektla i

diskusjonen av om egen kreditt risiko skulle inngå i beregningen eller ikke, at ekskludering ville skape regnskapsmessig uoverensstemmelse mellom de finansielle eiendelene som vurderes til virkelig verdi og forsikringsforpliktelsene.

I Norge har det ikke vært vanlig å diskontere avsetninger i skadeforsikring. I livsforsikring diskonteres det gjerne med en grunnlagsrente, som har ligget fast på lave nivåer.

Risikojusteringen

Risikojusteringen skal fastsettes på porteføljenivå og reflektere det maksimale beløpet som forsikringsgiver rasjonelt vil betale for å bli fri for risikoen for at kontantstrømmene som faktisk kreves for å oppfylle forsikringskontraktene overstiger de forventede kontantstrømmene. Høringsutkastet inneholder anvendelsesveiledning som diskuterer teknikker for å fastsette risikojusteringen. Tre tilnærminger tillates:

- Konfidensnivå
- Betinget hale-forventning
- Kapitalkostnad

Metoden «betinget hale-forventning» beregner et sannsynlighetsvektet gjennomsnitt av alle scenarier innen et valgt intervall av halen i en sannsynlighetsfordeling, fratrukket forventet verdi.

I noen tilfeller vil alle eller enkelte kontantstrømmer for en forsikringskontrakt kunne etterlignes av en eiendel med hensyn til beløp, tidfesting og usikkerhet. Høringsutkastet indikerer at en tilnærming basert på virkelig verdi av en slik eiendel kan være en passende tilnærming.

Målingen av risikojustering må oppdateres på hvert rapporteringstidspunkt. Endret måling av risikojusteringen skal resultatføres i perioden. Det bemerkes i høringstilkastet at risikojusteringens verdi vil avta over tid etter hvert som forsikringsgiver frigjøres for risiko, men vil øke dersom det oppstår ny usikkerhet.

Konseptet bak risikojusteringen kan illustreres med de to kontraktene som er vist i figuren øverst i høyre hjørne på side 36.

Residualmarginen

Residualmarginen oppstår ved innregning av forsikringskontrakten når nåverdien av utbetalinger pluss risikojustering er mindre enn nåverdien av premieinnbetalinger. Dersom nåverdien av utbetalinger pluss risikojustering er større enn nåverdien av premieinnbetalinger, oppstår et tap som må resul-

1 STALL + VISE MENN = JUL

(Fyll inn tallet)

Økonomisk programvare for profesjonelle brukere

Maestro leverer programvare for

- Årsoppgjør
- Revisjon
- Skatt
- Konsern
- Klientadmin
- ASP

Har du tallene, blir det alltid riktig.

Kompliserte oppgaver blir enkle når du bruker økonomisk programvare fra Maestro. Vi legger vekt på brukervennlighet og fleksibilitet, og gir deg trygge og effektive verktøy som er integrert med Altinn.

Kontakt oss på 02575 for visning og et godt tilbud!
Mer informasjon på www.maestro.no

maestro
Lett å mestre

Regnskap

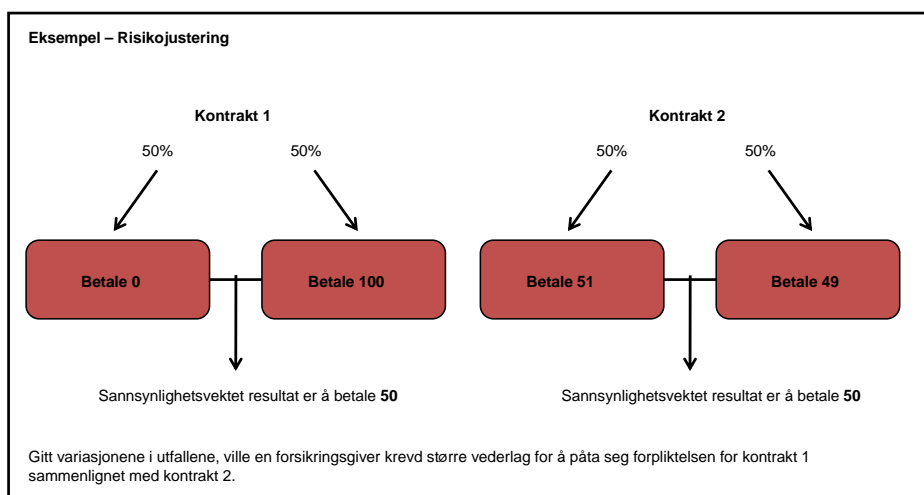
taføres ved innregning av kontrakten. Dette innebærer at forsikringsgiver ikke kan regnskapsføre en gevinst ved inngåelse eller innregning av kontrakten, men at tap derimot på resultatføres umiddelbart.

Tabellene illustrerer hvordan residualmarginen innregnes etter IASBs og FASBs tilnærming ved førstegangs innregning og umiddelbart etter førstegangs innregning.

Residualmarginen fastsettes ved førstegangs innregning på porteføljenivå for kontrakter med ens dato for innregning og dekningsperiode. Marginen låses ved førstegangs innregning og skal ikke beregnes på nytt i etterfølgende rapporteringsperioder. Isteden skal forsikringsgiver oppløse residualmarginen over forsikringskontraktens dekningsperiode på en systematisk måte som best reflekterer eksponeringen ved å gi forsikringsdekning gjennom tidsforløpet. Dersom forsikringsgiver forventer å pådra seg krav på ytelser og erstatninger i et mønster som er vesentlig forskjellig fra å foregå jevnt over tidsforløpet, så skal oppløsning av residualmarginen baseres på dette mønsteret.

Forsikringsgiver skal periodisere rente på bokført verdi av residualmarginen med bruk av den diskonteringsrente som fastsettes ved førstegangs innregning. Dette for å reflektere tidsverdien av penger også for denne avsetningen.

Del II av artikkelen vil bli publisert i Revisjon og Regnskap nr. 8–2010.

Residualmargin tilnærming (foretrukket av IASB)

Eksempel 1A

Første premieinnbetaling – 50

Marginal salgskostnad – 40

Forventet nåverdi av etterfølgende premier – 950

Risikojustering – 50

Forventet nåverdi av fremtidige krav – 900

Eksempel 1B

Første premieinnbetaling – 50

Marginal salgskostnad – 40

Forventet nåverdi av etterfølgende premier – 950

Risikojustering – 50

Forventet nåverdi av fremtidige krav – 920

Sammensatt margin tilnærming (foretrukket av FASB)

Eksempel 1C

Første premieinnbetaling – 50

Marginal salgskostnad – 40

Forventet nåverdi av etterfølgende premier – 950

Forventet nåverdi av fremtidige krav – 900

Eksempel 1D

Første premieinnbetaling – 50

Marginal salgskostnad – 40

Forventet nåverdi av etterfølgende premier – 950

Forventet nåverdi av fremtidige krav – 920

	Eksempel 1A	Eksempel 1B
Førstegangsinnregning		
Forventet nåverdi av utbetalinger	940	960
Risikojustering	50	50
Forventet nåverdi av innbetalinger	(1000)	(1000)
Nåverdi av kontantstrøm ved å oppfylle kontrakten	(10)	10
Residual/sammensatt margin	10	0
Forpliktelse ved førstegangsinnregning	0	10*

	Eksempel 1C	Eksempel 1D
	940	960
	(1000)	(1000)
	(60)	(40)
	60	40
	0	0

Umiddelbart etter førstegangsinnregning		
Forventet nåverdi av utbetalinger	900	920
Risikojustering	50	50
Forventet nåverdi av innbetalinger	(950)	(950)
Residual/sammensatt margin	10	0
Forpliktelse umiddelbart etter førstegangsinnregning	10	20

	900	920
	(950)	(950)
	60	40
	10	10